

**Nr 5.**

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag  
om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete;  
given Stockholms slott den 2 augusti 1919.*

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

**GUSTAF.**

*Östen Undén.*

---

**Förslag**

till

**Lag****om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete.**

Häriigenom förordnas som följer:

**1 §.**

Arbete för tillverkning till avsalu av bageri- eller konditorivaror må icke bedrivas å sön- eller helgdag eller å tid mellan klockan 8 eftermiddagen och klockan 6 förmiddagen å söckendag.

Om arbete, varom här är sagt, i hotell-, restaurang- eller kafé-rörelse eller eljest bedrives utan samband med bageri- eller konditorirörelse, skall det icke vara underkastat denna lag i vidare mån, än det avser tillverkning av bröd, bakelser eller annat därmed jämförligt bakverk.

**2 §.**

Utan hinder av vad i 1 § är stadgat må

a) i bageri- eller konditorirörelse arbete för tillverkning av konditorivaror utföras å sön- eller helgdag under högst tre timmar mellan klockan 6 förmiddagen och klockan 6 eftermiddagen;

b) i hotell-, restaurang- eller kaférörelse sådant arbete för tillverkning av bröd, bakelser eller annat därmed jämförligt bakverk, vilket bedrives utan samband med bageri- eller konditorirörelse, utföras å sön- eller helgdag under tid, som under a) sägs;

c) s. k. anrörning utföras å sön- eller helgdag under högst två timmar mellan klockan 8 förmiddagen och klockan 8 eftermiddagen;

d) uppeldning eller deggörning utföras å söckendag mellan klockan 4 och klockan 6 förmiddagen;

e) uppeldning utföras av annan än bageri- eller konditoriarbetare å tid, då eljest arbete enligt denna lag ej må bedrivas;

f) under natten till söckendag, som närmast föregår två eller flera på varandra följande sön- eller helgdagar, uppeldning eller deggörning utföras jämväl mellan klockan 2 och klockan 4 förmiddagen och annat arbete mellan klockan 3 och klockan 6 förmiddagen.

### 3 §.

Arbete för tillverkning av spis- eller knäckebröd må, där arbetet är indelat i skift på sådant sätt, att arbetstiden, raster däri inbegripna, ej för något arbetslag överstiger åtta timmar av dygnet, å söckendag fortgå jämväl mellan klockan 8 och klockan 10 eftermiddagen ävensom, i den mån så kräves för det tillverkade brödets torkning, mellan klockan 10 eftermiddagen och klockan 12 midnatt.

### 4 §.

Därest särskilt förhållande påkallar avvikelse från det i 1 § stadgade förbud, utöver vad enligt 2 och 3 §§ är medgivet, äge vederbörande yrkesinspektör att meddela tillstånd därtill. Sådant tillstånd, hvilket skall sökas för varje särskilt tillfälle, må ej avse mer än två dygn i sänder eller för samma arbetsställe meddelas mer än tio gånger under ett och samma kalenderår. Är ytterligare eftergift av särskilt förhållande tillfälligtvis påkallad, må sådan eftergift meddelas av yrkesinspektionens chefsmyndighet.

Erfordras för ändamålsenlig drift av tillverkning, som i 3 § avses, oundgängligen ytterligare nattarbete, äge arbetsrådet att lämna medgivande därtill.

Är på grund av olyckshändelse eller annan oförutsedd omständighet avvikelse, varom i första stycket sägs, oundgängligen nödvändig, och är ej tid att inhämta tillstånd därtill, må avvikelsen vidtagas utan tillstånd, dock ej för mer än ett dygn i sänder. Om sådan åtgärd och anledningen därtill åligger det företagets innehavare att ofördröjligen göra anmälan till vederbörande yrkesinspektör.

## 5 §.

Tillsyn å efterlevnaden av denna lag utövas av yrkesinspektionens befattningshavare; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad som finnes stadgat rörande tillsyn å efterlevnaden av lagen om arbetarskydd den 29 juni 1912.

Å arbetsställe, där sådant arbete, som avses i 15 § lagen om arbetarskydd, bedrives på stadigvarande sätt, skall förevarande lag finnas anslagen på lämplig plats.

## 6 §.

Bedriver innehavare av företag, som i denna lag avses, arbete i strid mot vad i lagen är stadgat, straffes med böter från och med tio till och med ettusen kronor. Har på sådant sätt till arbete med faders eller målsmans vetskap och vilja använts person under aderton år, vare fadern eller målsmannen förfallen till böter från och med fem till och med femtio kronor.

Den, som under tid, då han är ställd under åtal för förseelse, varom i denna paragraf förmäles, fortsätter samma förseelse, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till det ansvar, som är bestämt för sådan förseelse.

## 7 §.

Därest innehavare av företag, som i denna lag avses, försummar att fullgöra anmälningsskyldighet, varom stadgas i 4 § tredje stycket, eller skyldighet, som är föreskriven i 5 § andra stycket, straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor.

## 8 §.

Förseelse, som omförmäles i 6 eller 7 §, åtalas vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

## 9 §.

I fråga om ärende, som enligt denna lag ankommer å arbetsrådet, skall vad i 9 § lagen om arbetstidens begränsning stadgas äga tillämpning.

---

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1920, dock att vad i lagen stadgas om arbetsrådets befogenhet och verksamhet skall lända till efterrättelse från och med den 1 november 1919. Lagen äger giltighet till och med den 31 december 1923; skolande beträffande sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som avses i 6 eller 7 §, vad i lagen är stadgat fortfara att gälla även efter sistnämnda dag.

Om det beträffande visst företag visas vara erforderligt att vidtaga förändringar i driftsätt eller anordningar i övrigt för att icke tillämpningen av denna lag skall i väsentlig mån förminska företagets produktionsförmåga, och nämnda förändringar icke utan synnerlig svårighet kunna genomföras, till dess lagen skall träda i kraft i avseende å företaget, må arbetsrådet medgiva nödigt anstånd med tillämpningen.

---

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans  
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16  
juli 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,  
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,  
Statsråden PETERSSON,  
SCHOTTE,  
PETRÉN,  
NILSON,  
LÖFGREN,  
friherre PALMSTIERNA,  
RYDÉN,  
UNDÉN,  
THORSSON.

---

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Genom en den 18 mars 1919 dagtecknad proposition (nr 339) hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete. Förslaget avsåg huvudsakligen avskaffandet av nattarbetet inom bageriyrket, och stadgades i sådant syfte i dess 1 § förbud mot bedrivande av arbete för tillverkning till avsalu av bageri- eller konditorivaror å tid mellan klockan 8 eftermiddagen och klockan 6 förmiddagen å söcken- dag, varjämte dylikt arbete i allmänhet skulle vara förbjudet å sön- eller helgdag. Från det sålunda stadgade förbudet upptogos i lagförslaget vissa undantag, och skulle därutöver i särskilt angivna fall dels tillstånd till viss avvikelse från förbudet kunna lämnas av yrkesinspektör, dels ock, enligt sista punkten i förslagets 4 § första stycket, ytterligare eftergift kunna meddelas av yrkesinspektionens chefsmyndighet eller den myndighet, Konungen förordnade.

Riksdagens andra särskilda utskott, till vilket propositionen hänvisats, tillstyrkte i sitt utlåtande nr 3 med ett par obetydliga ändringar lagförslaget.

Vid förslagets behandling i kamrarna stannade dessa emellertid i olika beslut. Första kammaren beslöt, i enlighet med en av herr Nilsson i Skottlandshus m. fl. mot utskottets beslut anförd reservation, att till lagen skulle fogas en bestämmelse av innehåll, att lagen icke skulle äga tillämpning å rörelse, som bedreves utan biträde av annan än hustru och hemmavarande barn, och ej heller å arbete, som bedreves med regelbunden skiftindelning dygnet runt. Andra kammaren åter beslöt, dels i överensstämmelse med reservation av herr Lindley m. fl., att förut angivna bestämmelse i sista punkten av lagförslagets 4 § första stycket skulle utslutas och dels, i enlighet med nyssnämnda reservation samt reservation av herr Persson i Fritorp, att för lagens giltighetstid, som av Kungl. Maj:t föreslagits skola utlöpa med den 31 december 1923, ej skulle angivas någon begränsning. Ett av förutnämnda utskott uppgjort sammanjämningsförslag, som gick ut på, att riksdagen skulle bifalla det vid propositionen fogade lagförslaget med de ändringar allenast, som föreslagits av utskottet, avlogs av första kammaren. På sätt riksdagen i skrivelse den 23 maj 1919, nr 218, anmält, har frågan därmed för denna gång förfallit.

Den lagstiftningsåtgärd, varom här är fråga, är enligt min mening från arbetarskyddssynpunkt av den trängande vikt, att densamma snarast möjligt åter bör hänskjutas till riksdagen för förnyad omprövning. Jämväl önskvärdheten av att det med ifrågavarande lagstiftning åsyftade förbudet mot nattarbete måtte kunna träda i kraft, innan dylikt arbete, som under den senare delen av kristiden väsentligen upphört, ånyo kommer till någon större användning, talar för att skyndsamhet härvidlag bör iakttagas. Med hänsyn härtill torde det få anses lämpligt, att proposition i frågan avlåtes till den snart sammanträdande urtima riksdagen.

Beträffande förslagets innehåll har jag icke funnit anledning att upptaga något av de förut omförmälda, i reservationer mot utskottsutlåtandet framställda ändringsförslag, utan har det synts mig riktigast att i allt väsentligt vidhålla det vid den föregående propositionen fogade lagförslaget. Att här närmare redogöra för skälen härför synes ej vara erforderligt, då frågan så nyligen varit föremål för riksdagens behandling och handlingarna äro i tryck tillgängliga, utan tillåter jag mig endast hänvisa till det vid förenämnda proposition fogade statsrådsprotokollet över civilärenden jämte den ytterligare motivering, som i utskottets utlåtande samt i debatten inom kamrarna till stöd därför förebragts.

Såsom förut antytts, hade lagförslaget under utskottsbehandlingen gjorts till föremål för ett par obetydligare ändringar. Den ena ändringen avsåg förslagets 6 § första stycket, som utskottet funnit tarva någon omformulering för att motsvara förbudsbestämmelsen i 1 §. Mot denna

ändring har jag ej något att erinra. Den andra ändringen hade till ändamål att framflytta tiden för lagens ikraftträdande från den 1 juni till den 1 juli. I detta avseende måste givetvis nu en längre gående ändring vidtagas, och har jag föreslagit, att ifrågavarande tid sättes till den 1 januari 1920.

Då arbetsrådet i annat sammanhang föreslagits skola träda i verksamhet till sistnämnda tid, torde vidare vissa ändringar böra ske i formuleringen av de stadganden i 4 § och övergångsbestämmelserna, som hänsyfta å arbetsrådet. Den del av bestämmelsen i sista punkten av 4 § första stycket, som hänför sig till utsträckt nattarbete enligt 3 §, torde därvid böra upptagas under en särskild punkt och befogenheten att härutinnan meddela undantag uppdragas åt arbetsrådet, medan meddelandet av eftergift, som av särskilt förhållande tillfälligtvis påkallades, skulle ankomma å yrkesinspektionens chefsmyndighet. Meddelande av anstånd med lagens tillämpning skulle ankomma å arbetsrådet.

Slutligen har jag för vinnande bland annat av överensstämmelse med närstående lagstiftning ansett mig böra fullständiga lagens bestämmelser i visst avseende. Till 5 § har sålunda såsom ett nytt stycke fogats en föreskrift om skyldighet att hava lagen anslagen. Denna föreskrift motsvarar den första bestämmelsen i 37 § lagen om arbetarskydd. I samband härmed har ansvarsbestämmelsen i 7 § utvidgats till att omfatta jämväl förseelser mot föreskriften om lagens anslående.

Departementschefen uppläste därefter ett i enlighet härmed avfattat förslag till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, samt hemställde, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.

## Förslag

till

## Lag

om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete.

Härigenom förordnas som följer:

### 1 §.

Arbete för tillverkning till avsalu av bageri- eller konditorivaror må icke bedrivas å sön- eller helgdag eller å tid mellan klockan 8 eftermiddagen och klockan 6 förmiddagen å söckendag.

Om arbete, varom här är sagt, i hotell-, restaurang- eller kafé-rörelse eller eljest bedrives utan samband med bageri- eller konditorirörelse, skall det icke vara underkastat denna lag i vidare mån, än det avser tillverkning av bröd, bakelser eller annat därmed jämförligt bakverk.

### 2 §.

Utan hinder av vad i 1 § är stadgat må

a) i bageri- eller konditorirörelse arbete för tillverkning av konditorivaror utföras å sön- eller helgdag under högst tre timmar mellan klockan 6 förmiddagen och klockan 6 eftermiddagen;

b) i hotell-, restaurang- eller kaférörelse sådant arbete för tillverkning av bröd, bakelser eller annat därmed jämförligt bakverk, vilket bedrives utan samband med bageri- eller konditorirörelse, utföras å sön- eller helgdag under tid, som under a) sägs;

c) s. k. anrörning utföras å sön- eller helgdag under högst två timmar mellan klockan 8 förmiddagen och klockan 8 eftermiddagen;

d) uppeldning eller deggörning utföras å söckendag mellan klockan 4 och klockan 6 förmiddagen;

e) uppeldning utföras av annan än bageri- eller konditoriarbetare å tid, då eljest arbete enligt denna lag ej må bedrivas;

f) under natten till söckendag, som närmast föregår två eller flera på varandra följande sön- eller helgdagar, uppeldning eller deggörning utföras jämväl mellan klockan 2 och klockan 4 förmiddagen och annat arbete mellan klockan 3 och klockan 6 förmiddagen.

### 3 §.

Arbete för tillverkning av spis- eller knäckebröd må, där arbetet är indelat i skift på sådant sätt, att arbetstiden, raster däri inbegripna, ej för något arbetslag överstiger åtta timmar av dygnet, å söckendag fortgå jämväl mellan klockan 8 och klockan 10 eftermiddagen ävensom, i den mån så kräves för det tillverkade brödets torkning, mellan klockan 10 eftermiddagen och klockan 12 midnatt.

### 4 §.

Därest särskilt förhållande påkallar avvikelse från det i 1 § stadgade förbud, utöver vad enligt 2 och 3 §§ är medgivet, äge vederbörande yrkesinspektör att meddela tillstånd därtill. Sådant tillstånd, vilket skall sökas för varje särskilt tillfälle, må ej avse mer än två dygn i sänder eller för samma arbetsställe meddelas mer än tio gånger under ett och samma kalenderår. Är ytterligare eftergift av särskilt förhållande tillfälligtvis påkallad, må sådan eftergift meddelas av yrkesinspektionens chefsmyndighet.

Erfordras för ändamålsenlig drift av tillverkning, som i 3 § avses, oundgängligen ytterligare nattarbete, äge arbetsrådet att lämna medgivande därtill.

Är på grund av olyckshändelse eller annan oförutsedd omständighet avvikelse, varom i första stycket sägs, oundgängligen nödvändig, och är ej tid att inhämta tillstånd därtill, må avvikelsen vidtagas utan tillstånd, dock ej för mer än ett dygn i sänder. Om sådan åtgärd och anledningen därtill åligger det företagets innehavare att ofördröjligen göra anmälan till vederbörande yrkesinspektör.

## 5 §.

Tillsyn å efterlevnaden av denna lag utövas av yrkesinspektionens befattningshavare; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad som finnes stadgat rörande tillsyn å efterlevnaden av lagen om arbetarskydd den 29 juni 1912.

Å arbetsställe, där sådant arbete, som avses i 15 § lagen om arbetarskydd, bedrives på stadigvarande sätt, skall förevarande lag finnas anslagen på lämplig plats.

## 6 §.

Bedriver innehavare av företag, som i denna lag avses, arbete i strid mot vad i lagen är stadgat, straffes med böter från och med tio till och med ettusen kronor. Har på sådant sätt till arbete med faders eller målsmans vetskaper och vilja använts person under aderton år, vare fadern eller målsmannen förfallen till böter från och med fem till och med femtio kronor.

Den, som under tid, då han är ställd under åtal för förseelse, varom i denna § förmäles, fortsätter samma förseelse, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till det ansvar, som är bestämt för sådan förseelse.

## 7 §.

Fullgöres icke anmälningsskyldighet, varom stadgas i 4 § tredje stycket, eller skyldighet, som är föreskriven i 5 § andra stycket, straffes företagets innehavare med böter från och med fem till och med femhundra kronor.

## 8 §.

Förseelse, som omförmäles i 6 eller 7 §, åtalas vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

---

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1920 och äger giltighet till och med den 31 december 1923; skolande beträffande sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som avses i 6 eller 7 §, vad i lagen är stadgat fortfara att gälla även efter sist-nämnda dag.

Om det beträffande visst företag visas vara erforderligt att vidtaga förändringar i driftsätt eller anordningar i övrigt för att icke tillämpningen av denna lag skall i väsentlig mån förminska företagets produktionsförmåga, och nämnda förändringar icke utan synnerlig svårighet kunna genomföras, till dess lagen skall träda i kraft i avseende å företaget, må arbetsrådet medgiva nödigt anstånd med tillämpningen.

---

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl.  
Maj:ts lagråd fredagen den 1 augusti 1919.*

Närvarande:

Justitieråden *Améen,*  
friherre *Leijonhufvud,*  
*Edelstam,*  
Regeringsrådet *Linnér.*

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 16 juli 1919, hade Kungl. Majt förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriärbete.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av byråchefen Johan Arthur Erhard Molin.

Justitieråden friherre *Leijonhufvud* och *Edelstam* samt regeringsrådet *Linnér* anförde:

Vid granskningen av det förslag till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriärbete, som förelades sistlidne riksdag och som i allt väsentligt överensstämde med det nu remitterade, ifrågasatte lagrådet på angivna grunder, huruvida icke viss utsträckning borde ske av den befogenhet, som förslaget tillerkände myndighet, att meddela eftergift från lagens bestämmelser. Härigenom skulle beredas möjlighet för arbetets bedrivande i skift hela dygnet, då därmed kunde vinnas från allmän synpunkt önskvärda besparingar vid driften.

Denna mening blev dock icke följd. Till stöd för den uppfattning, som därvid gjorde sig gällande, anfördes huvudsakligen, att en dylik utsträckning av möjligheten till eftergift ej skulle väl överensstämma med lagstiftningens syfte att inskränka nattarbetet och dessutom skulle inom ett specialområde föregripa förestående lagstiftning rörande nattarbetet.

Vad sålunda anförts torde näppeligen kunna anses övertygande. På sätt av arbetstidskommitténs motivering framgår, har behovet av lag-

stiftning särskilt på förevarande område framträtt med hänsyn därtill, att inom bageriyrket i ganska stor utsträckning förekommer nattarbete för samma arbetare natt efter natt i ständig följd, möjligen med något undantag, varigenom bageriarbetaren är sämre ställd än andra nattarbetare, vilka i regel hava egentligt nattarbete endast varannan eller var tredje vecka. Vid införande av kontinuerlig drift med ordnad skiftindelning vore alltså den för bageriarbetarnas del särskilt påtalade olägenhet av arbetets nuvarande anordning avlägsnad. Att arbetet i bagerierna skulle vara mera hälsovådligt eller eljest av svårare beskaffenhet än åtskilligt annat arbete, vars bedrivande nattetid är tillåtet, har knappast påståtts; någon utredning därutinnan är i varje fall ej förebragt. Att utan sådan utredning genom ett förbud mot nattarbete i den utsträckning lagförslaget innebär försätta viss industri och dess arbetare i en undantagsställning synes vara ägnat att prejudicierande påverka omförmälda, mera omfattande lagstiftningsarbete.

Med åberopande av de i lagrådets tidigare yttrande andragna skäl hemställes alltså, att i lagförslaget måtte införas bestämmelser av det innehåll yttrandet angiver.

*Lagrådet* yttrade:

Därest icke, på sätt lagrådet i sitt yttrande över förslaget till lag om arbetstidens begränsning kommer att ifrågasätta, de allmänna bestämmelserna rörande det tilltänkta arbetsrådet utbrytas och sammanföras till en särskild lag, torde vara lämpligt att i förevarande lagförslag införas bestämmelser därom, att vid arbetsrådets handläggning av ärende, varom i lagen förmäles, stadgandena i förstnämnda lag i fråga om arbetsrådets verksamhet skola äga motsvarande tillämpning samt att klagan ej må föras över arbetsrådets beslut.

Med hänvisning till vad lagrådet kommer att anföra vid slutstadgandet i nyss angivna lag hemställes, att slutstadgandet här måtte kompletteras därhän, att vad i lagen stadgas om arbetsrådets befogenhet och verksamhet skall lända till efterrättelse från tid, som Konungen bestämmer.

Ur protokollet:

A. V. Stenkula.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans  
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2  
augusti 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,  
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,  
Statsråden PETERSSON,  
NILSON,  
LÖFGREN,  
friherre PALMSTIERNA,  
RYDÉN,  
UNDÉN,  
THORSSON.

Tillförordnade departementschefen, statsrådet Undén anmälde lagrådets den 1 augusti 1919 avgivna utlåtande över det den 16 juli 1919 till lagrådet remitterade förslaget till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete samt anförde därvid:

Beträffande den av lagrådets flesta ledamöter ifrågasatta utsträckningen av den befogenhet att meddela eftergift från lagens bestämmelser, som enligt förslaget skulle tillkomma arbetsrådet, inskränker jag mig till att hänvisa till vad i statsrådsprotokollet den 18 mars 1919 och vid årets lagtima riksdag anförts till stöd för det tidigare förslagets motsvarande bestämmelser i förevarande avseende. Jag anser mig sålunda ej i denna del böra frångå det remitterade förslagets ståndpunkt.

Med anledning av lagrådets härutinnan gjorda anmärkning har till förslaget fogats en ny paragraf (9 §), innehållande bestämmelser, så vitt angår förevarande lag, i fråga om arbetsrådets verksamhet m. m.

Vidare har en komplettering i av lagrådet angiven riktning ägt rum av slutstadgandet i lagen, därvid stadgandena om arbetsrådets befogenhet och verksamhet i lagförslaget föreslagits skola lända till efterrättelse från och med den 1 november 1919.

Slutligen har i 7 § av lagen vidtagits en mindre jämkning av redaktionell art.

Föredraganden hemställde därefter, att det sålunda ändrade förslaget till lag om begränsning av tiden för bageri- och konditoriarbete måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

*C. H. Sjöcrona.*